

Vzala jsem na ni po delší době skládací mističku s kterou cvičíme hledání. Ta mistička je výborná v tom, že se zplacatí do malinkýho talířku, kterej šupnu do taštičky a navíc je zelená, takže v trávě není vidět. A já do ni můžu dát nějakou dobrůtku, takže jde pak de facto o organizovaný "bufetění" ☐ .

Ovenčení byli ohařící už s Brtníkem a tak jsme si mohli hlavně hrát. Pominu ty momenty, kdy jsem musela umravnit rozevlátou Flekatou, páč v Tali už se zase začala probouzet ta stará známá Tali. Tenhle popis situace by nikoho nezajímal, byla to jen krátká epizodka. Já byla hlavně zvědavá, kterak ji hra na hledání zaujme, takhle při ranní prochajdě. Nejdřív jsme šli jen tak na "čučačku" a pak jsem je zavedla přes silnici k protějším domům. Na zelený plácek.

Usadila je u křoví, kousek poodešla, uložila mističku s dobrůtkou do náručí zelenýho pažitů, tak aby nebylo možno identifikovat, kde jsem ji nechala a udělala veliký oblouk, a několikrát jsem se sehnula, abych naznačila odložení misky.

První šel na scénu Rumíček. Vyrazil prozkoumal terén, našel mističku, odměnil se a mističku pěkně sám od sebe, bez říkání popadnul a donesl ke mně zpátky. Výborně, takhle to má vypadat! Pochvala a odměna ho neminuly.

Pak vyrazila "do terénu" Taliprtka a hnala se vpřed s takovým nadšením, že si málem uvázala na haxnách uzlika ☐ . Misku pochopitelně taky našla hned a jak se řítí, chtěla za zahafnout na fleku, hubu už skloněnou, že aby si mohla vzít ten piškůt, že jo.....a zapíchla ji do země ☐ ☐ To nevymyslíte, co ona dokáže. Když se konečně teda strefila, sebrala piškůta a hned následně po něm i mističku stejně jako Rumoušek a valila za mnou ji odevzdat. Taktéž s ovacemi a odměnou. Byla jsem ráda, že jí to baví.

A bavilo jí to tak, že při další rundě mi samým nadšením utíkla z odložení a vyrazila hledat místo Rumíčka, sviň jedna flekatá ☐ . Ten jen seděl a koukal s výrazem "No ale....tetkon sem měl jít já, ne?" . Brouček můj dobrotivej. Pak už jsem si na madáme netrpělivou dávala majzla, aby ho nešidila. Supr je, že jsou oba naučený, že jak mističku vyžerou, vokamžitě ji nesou a já se tam nemusím vracet! Jooo, když je člověk línej, naučí čokle kdejakou věc! ☐

No a pak jsme se šli taky jen tak cournou do sídláku. A do míst, kde jsem se v tom minulým

mezičase po hárání s Tali něco natrápila. Byla jsem zvědavá, jak to bude teď. A prozatím to bylo překvapivě dobrý ale. Což je příjemný zjištění. Joj, kdyby jí to tak chtělo vydržet. Obešli jsme to tam a já mohla jen monitorovat a jo, občas korigovat, občas korigovat furt, ale zase na druhou stranu - je to pořád jiný, než když jede v tom svém příšerném módu. A tak si to užívám. Tyhle ranní procházky, kvůli kterým vstávám tak děsně brzo. ☐